

Til mine smaa Venner Peter og Nils.

2. SAMLING.

Forlæggerens Ejendom for alle Lande.

Kjøbenhavn & Leipzig.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Skumring.

Andantino.

Per Winge.

p

1. Sæt dig her hos mig du lil - le
 2. Hun skal spil - le, så de sø - de
 3. Hun skal spil - le, så det ström - mer

p

dolce e molto legato

så skal Mor for os to spil - le, spil - le rig - tig, rig - tig, rig - tig man - ge af de
 blom - ster smi - ler os i - mö - de, spil - le så at al - le, al - le gla - de fug - le
 varmt om hver en dröm, vi drömmer, spil - le så at sjæ - lens tan - ke strå - ler, strå - ler

eresc.

gam - le kjæ - re san - ge — spil - le nu, mens so - len svin - der, spil - le
 un - der lö - vets bla - de kvidrer si - ne ly - se tril - ler, kvi - drer
 i - fra öi - ne blan - ke, spil - le mens at so - len svin - der, spil - le

sol - skin ö - ver al - le min - der.
 i de to - ner, som hun spil - ler.
 sol - skin ö - ver al - le min - der. (A. Jyngø.)

Solstrålen.

Allegretto.

mf

1. Sol-strå-len spil-led i gra-nens top, gra-nen var hvid af sne;
 2. E-kor-net så på sin dun-grå svans: „Ja gå du ba-re din vei,
 3. Sol-strå-len nær-mer sig rød og varm, trip-ped så fint på tå,

mf

cresc. *p*

e-kor-net kom i et ly-stigt hop vil-de så gjer-ne se.
 du kan så gjer-ne spa-re din glans, jeg trænger den slet ik-ke jeg. Men
 vid-ste ei af, før i e-kornets favn. ? ? hun smi-len-de lå. Da

mf *cresc.*

Sol-strå-len trak sig til-ba-ge „Å nei, jeg tror, jeg er kom-men på
 vil-de du ba-re på gre-ne-ne se, det-te er mer end den
 ry-sted han gre-nen, hans lil-le sol skul-de stå i en funk-len-de

mf *cresc.*

f poco rit. *a tempo*

vild-spor jeg; jeg trod-de så vist, her var sommer og sang al da-gen lang.“
 hvi-de sne— se, hvad jeg ny-lig i bry-stet fandt, en rim-di-a-mant.“
 bru-de-kjol, men så var hun bor-te! da hans kul-de se, i næ-ste træ.
 (A. Jynge.)

f rit. *a tempo*

Jeg har en bror.

Allegro.

The musical score is set in 2/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings such as *f*, *mf*, *p*, and *cresc.*, as well as articulation like *staccato*. The vocal line includes lyrics in Danish.

f

mf

Jeg har en bror en li - den en med tyk - ke ben, så

p *staccato*

sød og pen, men ik - ke stor. — En a - len høi jeg si - ge

p

kan, den lil - le mand vel er på stand og dyg - tig, dyg - tig drøi. Med

cresc. *p*

cresc.

cresc.

guld-gult hår og øi - ne blå og hæn - der små og smil som

p *cresc.*

ritard. *a tempo*

få han hjem - me går. Han tæn - der har som por - cel - læn, som el - fen - ben, som

ritard. *a tempo* *p*

f

æ - del - sten, så hvid og klar. — Han syn - ge kan som fugl på

cresc. *f*

gren med to - ne ren, en sang så pen den lil - le, lil - le mand.

(Gabriel Scott.)

Nu lokker det i skogen.

Allegro moderato.

mf

1. Nu lok - ker det i sko - gen, nu gjal - der det fra
 2. Der skal hver blomst, som spi - rer, hver urt, som sky - der
 3. Na - tu - ren er den sto - re, den ret - te læ - re -

mf

cresc.

fjeld, nu vil vi si - ge sko - len et
 frem, om mangt et ord os min - de i -
 sal, og me - ste - ren den gam - le af

f *mf*

to - nen - de far - vel. Som fug - len fri vi
 fra vort sko - le - hjem. Hvad her vi blot fik
 da - ge u - den tal. Hans röst vi nu skal

mf

cresc. **f**

vil - le i - stem - me glad en sang og
 sku - e i - gjen - nem tan - kens glar skal
 nem - me i tu - sind - stem - met kor, for

cresc. **f**

svær - me i den mil - de, den som - mer - fri - ske vang, og
 der for blik - ket lu - e som stjer - ne - him - len klar, skal
 al - drig mer at glem - me, hvor han, vor Gud, er stor, for

svær - me i den mil - de, den som - mer - fri - ske vang.
 der for blik - ket lu - e som stjer - ne - him - len klar.
 al - drig mer at glem - me, hvor han, vor Gud, er stor.

(P. A. Jensen.)

Vesle Åse.

Allegretto.

p *cresc.*

Og ves - le, ves - le Å - se, i sko - gen hun

mf *cresc.*

sprang og leg - te med sin skyg - ge un - der bla - de - nes

hang. „Å, bi du kun du slem - me, jeg fak - ker dig

cresc.

nok, du får ei lov et tråk - ke på blom - ster - nes

cresc.

f

flok. Den hvid - veis har du knæk - ket og trådt på dens

poco ritard.

blad og stjer - ner og fi - o - ler, de lig - ger her i

p a tempo mf

rad.“ Og ves - le, ves - le Å - se, hun böi - ed sig og lo og

pyn - ted så med blom - ster si - ne dug - vå - de sko. (Andr. Jynge.)

Tommeliden.

Poco maestoso.

1. Tom-me - li - den var sig en mand så spæd, en mand så spæd; i
li - den sid - der i tom - mel - tot, i tom - mel - tot, der

fin - ger - böls - har - nisk var han klæd, så var han klæd. Hans
mo - rer han sig så jævnt og godt, så jævnt og godt. Tom - me -

hjelm var hvælvet og hvid og ren, den var en ud - hu - let kir - se - bær - sten; en
li - den dra - ger på e - ven - tyr, han vog en flu - e det fryg - te - lig' dyr! Tomme -

knap - pe - nål var hans lan - se - stang, selv var han ba - re en tom - me
li - den dra - ger til frem - med land, han svøm - med sig o - ver et mel - ke -

1. 2. 3.

lang. 2. Tom-me-spand. 3. Der var stor sorg o-ver al den gård, o-ver hvo som uddra-ger den hu-le tand, den var der fryd o-ver al den gård, o-ver

al den gård, af tandværk led den kon-ge-lic'mård, den kon-gelig'mård. Svan-hu-le tand, skal vor-de drot i det hal-ve land, i det hal-ve land! "Tomme-al den gård. Tom-me-li-den æg-ted den ve-ne mård, den ve-ne mård. Prin-

hvi-de sig hav-de så li-den en mund, den var et kir-se-bær rød og rund! de li-den sprang ind med hjelm og stang, hun mær-ke-d i munden det knap-en-gang; af ses-sen ham pyn-ted med sin-dals-bånd og bar ham til kir-ken på hvi-den hånd. For.

cresc. *ritard.* *pa*

læger komme med skarpen tang, den kir-se bær mund var dem altfor trang. 4., "Og sadlen han kasted den frek-ke gjest, hun mær-ke-de nep-pe det landse-fæst. 5. Da (Oehlenschläger) agte skal man just ei de små, tidt når de, hvor ei de sto-re kan nå.

tempo

3. 4. 5.

Regn.

(Tostemmigt barnekor.)

Allegro.

1ste Stemme.

mp

En er en og to er to, vi hop-per i vand.

2den Stemme.

mp

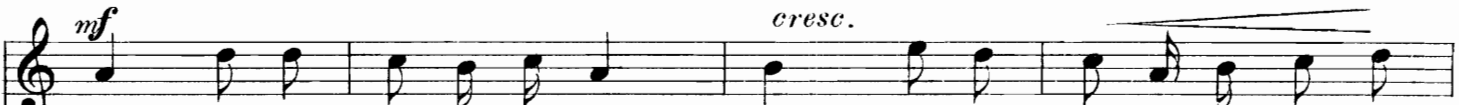
En er en og to er to, vi tril-ler i sand.

*pp staccato**cresc.*

En er en og to er to, vi tril-ler i sand.

cresc.

En er en og to er to, vi tril-ler i sand.

*cresc.**cresc.*

Zik, zak, vi dryp-per på tag, tik, tak, det reg-ner i - dag, det

cresc.

Zik, zak, tik, tak, zik, zak, tik, tak, tik, tak, det

cresc.

f *rit.* *a tempo*

reg - ner i - dag. Regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn,

f *rit.*

reg - ner i - dag. Regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn,

f *rit.* *a tempo*

cresc. *f*

ö - sen - de, pö - sen - de regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn,

cresc. *f*

ö - sen - de regn, pö - sen - de regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn, regn,

cresc. *f*

rit. *mp a tempo*

dei - ligt og vådt, dei - ligt og råt. En er en og to er to, vi

mp

regn, dei - ligt og råt. En er en og to er to,

rit. *p a tempo*

hop - per i vand, En er en og to er to, vi
vi tril - ler i sand, Æn er en og to er to, vi

tril - ler i sand. *mf* Zik, zak, vi dryp - per på tag,
tril - ler i sand. *mf* Zik, zak, zik, zak,

cresc. tik, tak, det reg - ner i - dag, det reg - ner i - dag.
cresc. zik, zak, tik, tak, tik, tak, det reg - ner i - dag. (Obstfelder.)

Aftensang.

Andantino.

1. Den skjøn-ne jor-dens sol gik ned; men stjer-ne-ska-rer-ne funk-le. En mind-ste blad i stør-ste skov har gla-de skab-nin-ger hjem-me. Hvor

stør-re ver-dens her-lig-hed ned-glim-ter nu i det dunk-le. Al liv sig rö-rer til Guds lov, det mind-ste han ei vil glem-me. I

ver-den som en kir-ke stor bag sky sig hvæl-ver for-o-ven; i templetskrog,Guds din hånd, Gud, alt stort er småt,men kjært det mind-ste til-li-ge. Den bar-ne-sjæl er

grønne jord er skjultsom et blad fra sko-ven. 1. På
bjerget godt som skju-ler sig i dit ri-ge. 2. På
(Ingemann.)